

**PAWILON
POLSKI
W WENECJI**

meta_morphoses

kuratorka: Monika Turczyńska

artyści: Józef Krzysztof Oraczewski, Alicja Maciejko

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 60. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2024 r.

Cytat z Owidiusza "*Wszystko się zmienia, nic nie ginie.*" brzmi jak głos proroka o obecnych, zmiennych i zapisywanych cyfrowo, czasach. Wiedząc, że najtrwalszą rzeczą jest zmiana, pragniemy, by była ona twórczą transformacją. I o tym jest nasza wystawa. Wierzymy, że sztuka ma moc przekształcania rzeczywistości, nadawania nowych form i znaczeń, a człowiek poprzez swoje dzieła staje się twórcą; pokonując lęki i ograniczenia dokonuje zmian i nadaje im sens.

Współczesny proces transformacji jest niezwykle dynamiczny. Zmiana jest realna i nieuchronna. Najbardziej dramatycznie widać ją w migracji całych społeczeństw, w powodzi ludzi uciekających przed wojną. Ale migracja odbywa się też w rzeczywistości wirtualnej przemieszczając aktywność z realnego świata do sieci. Dostrzegamy, że oba rodzaje migracji niosą ze sobą podobne problemy, wyzwania i zagrożenia. Przekraczanie granic stawia nas przed realnymi barierami: językowymi, społecznymi, technologicznymi, zaskakuje nowym kontekstem w nieznanym kulturowym, konfrontuje ze skomplikowanymi wymaganiami adaptacyjnymi. Może prowadzić do utraty tożsamości i izolacji społecznej. Przy wychodzeniu ze strefy komfortu, można doświadczyć pustki i lęku, niemocy i poczucia beznadziei, próbując „z niemożności czerpać swoją możliwość”.

Proces zmagania się z nieznanym to uniwersalny aspekt twórczej natury człowieka, który chce oswoić i ujarzmić niepewność, ulotność i zmienność, a jego najbardziej wyrazistym zobrazowaniem jest artysta pokonujący własne ograniczenia w akcie tworzenia dzieła sztuki. Wystawa ma pokazać rdzeń tego procesu w szerokim kontekście, podkreślając, że niezależnie od tego, czy zmieniamy nasze otoczenie w świecie rzeczywistym czy wirtualnym, duchowo czy materialnie, napotykamy na te same wyzwania i konfrontujemy się z podobnymi emocjami. Przepuszczając problem zmiany przez pryzmat sztuki, wskazujemy, że migracja nie jest tylko fizycznym przemieszczeniem się, ale także metaforycznym i duchowym procesem przekształcenia, który dotyczy pojedynczego człowieka, jak i całych społeczeństw. Przez twórczy akt, możemy odkrywać własną moc i wpływ na świat, transformując i asymilując różne doświadczenia, także te nieprzyjemne i negatywne. Migracja niesie ze sobą nie tylko trudności i straty, ale także potencjał rozwoju i rozkwitu. Wystawa jest próbą ukazania złożoności tej transformacji w kontekście godności i wzniosłości sztuki.

Pomimo głębokiego i wielowątkowego przesłania, nasza koncepcja jest minimalistyczna w swoim wyrazie, gdyż skupia się na procesie twórczym, który może nadać kierunek zmianie i negatywny problem przemienić w pozytywne dzieło. Wchodząc na wystawę można poczuć niewidzialną siłę, która przyciąga i prowokuje do refleksji. Miejsce, w którym granice zewnętrzne i wewnętrzne zlewają się w stan pełnej paradoksów, niejednoznacznej, nieokreślonej płynnej przestrzeni, emanuje tajemnicą i niepokojem, odzwierciedlając sprzeczne emocje obecne w akcie przekraczania ograniczeń: ekscytację i lęk przed nieznanym, ciekawość i ból utraty. Jednocześnie, subtelnie wprowadzony temat migracji wyłania się z drugiego planu w postaci zdjęć migrujących ludzi i multimedialnych projekcji.

Scenografia jest prosta, by nie zakłócić obserwacji wewnętrznego procesu twórczej przemiany. Składają się na nią:

- instalacja przedstawiająca barierę, bramę z fragmentami skrzydeł, która symbolizuje ograniczenia, porzucone marzenia i plany, utratę jakiegoś świata, nadchodzące trudności,
- puste białe ściany, symbolizujące pustkę, ciszę, niezrozumienie, lęk, obszar nieznaną, ale także potencjał i nadzieję, możliwość twórczego zagospodarowania nowej przestrzeni,
- instalacja z wielkoformatowym (280x1100 cm) obrazem ptaka podrywającego się do lotu nad wodą ze zdjęciami,
- kanał z symboliczną wodą w postaci tysięcy zdjęć, kartek, tekstów migrujących ludzi,
- ekrany multimedialne, na których pokazywane są indywidualne historie,
- fragmenty stalowych skrzydeł rozmieszczone na ścianach,
- wielkoformatowy rozczłonkowany obraz pegazów (280x900 cm) zawieszony pod świetlikiem w suficie w nierównych częściach, pomiędzy którymi rozciągają się puste przestrzenie, symbolizujący twórczą transformację.

W tej scenografii odbywa się wewnętrzny proces przemiany, który jest zasadniczą częścią wystawy. Scenariusz jest odbiciem etapów metamorfozy.

Akt 1: Granica. Wejście na wystawę prowadzi przez ogrodzenie, bramę z fragmentami skrzydeł, która symbolizuje istniejące granice i bariery wyrażając nie tylko podróż fizyczną, ale także emocjonalną i duchową. Widzowie będą mogli zastanowić się nad własnymi ograniczeniami i możliwościami ich przekroczenia.

Akt 2: Pustka. Na białych ścianach rozciąga się przestrzeń pustki, symbolizująca poczucie utraty i niezdefiniowanej tożsamości. Nieznajomość kodów dostępu, języka komunikacji czy tęsknota do tego co było przywołują nieznośną gęstą ciszę. Ale pustka jest też miejscem przemiany, w której ludzka kreatywność i determinacja mogą przekształcić brak formy w nowe możliwości. Przez kontemplację pustki, wędrując między rekwizytami stalowych skrzydeł, widzowie mogą odczuć wewnętrzną niemoc i nieprzyjemność związaną z pustką i jednocześnie doświadczyć mocy i ekscytacji odkrywania nowych perspektyw.

Akt 3: Twórcza Transformacja. Etap twórczej transformacji następuje, kiedy człowiek decyduje się zmierzyć ze swoimi ograniczeniami i wyjść poza strefę komfortu, dokonując zmiany świadomości i paradygmatu. Tym samym odkrywa, że jedyną szansą na wyrwanie się z emocji uwięzienia w „punkcie recepcyjnym”, jest znalezienie nowego celu i własnej płaszczyzny działania. Proces ten jest trudny i wymaga odwagi ale otwiera nowe możliwości rozwoju i samodoskonalenia, bo pomimo doświadczania początkowej pustki, niewygody czy niepokoju, który wynika z utraty dotychczasowej tożsamości i równoczesnego niezdefiniowania nowej, człowiek zdobywa nieznaną wcześniej przestrzeń i horyzonty.

Proces twórczej transformacji jest wyrażony przez różnorodne elementy scenografii. Fotografie i zapiski ludzi przekraczających granice umieszczone w symbolicznych kanałach, tak bliskich duchowi Wenecji, nawiązują do idei oddzielenia i połączenia. W tym kontekście, woda symbolizuje rozłąkę z ojczyzną, trudności adaptacyjne oraz potrzebę

budowania nowych fundamentów. Jednocześnie przypomina o płynności procesu migracji, który prowadzi do odkrywania nowych wartości. Tysiące twarzy i historii z projekcji multimedialnych, które symbolizują siłę i wytrwałość ludzi w dążeniu do lepszego życia tworzą magiczny dywan różnorodności zdający się unosić nad ograniczeniami. Widzowie mają szansę zobaczyć, jak proces migracji wpływa na życie innych i zrozumieć, że migracja to nie tylko liczby, ale przede wszystkim ludzkie doświadczenia. Ptak oraz pegazy, które symbolizują wolność twórczą, potencjał wyobraźni, idee łączenia przeciwieństw, przenosząc w sobie elementy czegoś tajemniczego i nieuchwytnego, są bardzo wyrazistym i barwnym dopełnieniem wystawy. Co więcej, zabieg umieszczenia obrazu na suficie i podzielenia go na części oddzielone od siebie pustką, potęguje siłę przekazu. Przez rozmontowanie ich formy i połączenie jedynie w percepcji odbiorcy, widzowie są zachęceni do odnalezienia spójności i znaczenia w tym, co na pierwszy rzut oka wydaje się rozproszone i niemożliwe do zintegrowania.

Proces transformacji jest nieuchwytny i dzieje się w sferze indywidualnych odczuć odbiorcy, który jest głównym bohaterem wystawy. Pragniemy, by poczuł się on zaangażowany i zainspirowany, a odchodząc z wystawy zabrał ze sobą nie tylko piękno sztuki, ale chęć budowania lepszego świata, w którym granice przestają dzielić, a transformacja staje się źródłem siły i inspiracji. To właśnie wewnętrzny akt wyboru człowieka, który pokonuje własne ograniczenia, przekłada się na sukces społeczeństw i cywilizacji. Jedyne, co różni nasze doświadczenia, to kontekst i specyficzne bariery, z którymi musimy się zmierzyć, takie jak ograniczenia kulturowe, społeczne, osobiste czy emocjonalne. Ale istota transformacji pozostaje ta sama.

Wystawa ma zatem ogromny potencjał społeczny, edukacyjny i komunikacyjny skierowany do międzynarodowego odbiorcy. Poprzez wykorzystanie sztuki jako uniwersalnego języka, wystawa angażuje i inspiruje odwiedzających z różnych kultur. Jest to przestrzeń, w której widzowie mogą zanurzyć się w złożoności transformacji, niezależnie od swojego doświadczenia czy wiedzy. Siła wizualna wystawy, potęgowana przez elementy takie jak puste ściany, brama ze skrzydłami, obraz ptaka, pegazy, kanał wody wzbudza zainteresowanie i ciekawość odwiedzających. To nie tylko atrakcyjna prezentacja, ale też interaktywne doświadczenie, które angażuje zmysły i pobudza do refleksji. Komunikacja jest wielopoziomowa i wielowymiarowa, obejmując aspekt artystyczny, a także teksty, filmy, opisy, cytaty i wyznania różnorodnych ludzi.

Uzasadnienie wyboru tematu opiera się na głębokim zrozumieniu wyzwań społecznych, które dotyczą naszego globalnego świata. Współczesne społeczeństwa są coraz bardziej zróżnicowane kulturowo i etnicznie, a jednocześnie uczestniczą w wirtualnym świecie, co prowadzi do konfrontacji różnych światopoglądów, tradycji i doświadczeń. Wystawa wskazuje sztukę jako narzędzie do budowania więzi i mostów między kulturami. Wynika z potrzeby propagowania dialogu w przestrzeni, w której różnorodność i ukazywanie różnych perspektyw artystycznych, kulturowych czy społecznych inspiruje do refleksji nad tożsamością, przynależnością i zmianą. Temat migracji jest przecież nieodłącznie związany z historią Wenecji, miasta, które przez wieki było punktem wymiany kulturowej i centrum handlu. Wybór tego tematu ma na celu ożywienie tej historii i stworzenie przestrzeni refleksji nad migracją jako siłą, która kształtuje społeczeństwa i przyczynia się do ich rozkwitu.

W kontekście wystawy, chcemy ukazać niezwykle ważną i osobistą stronę przemian. Przez sztukę staramy się przekazać głębokie jednostkowe doświadczenia migrantów, ich walkę z własnymi granicami i pustką, uniwersalną dla wszystkich ludzi różnych kultur i czasów. Wprowadzamy widzów w złożony kontekst problemu, który pozwala zrozumieć, że migracja w każdej formie to nie tylko zjawisko społeczne czy statystyka, ale podróż jednostkowa, wymagająca przekształcenia i odkrywania nowych perspektyw. Odbiorcy mają możliwość zobaczenia i zrozumienia różnych narracji, co może pomóc w rozbudzeniu empatii i zrozumienia dla doświadczeń migracyjnych innych ludzi.

Istotnym aspektem wystawy jest pokazanie ducha polskości na granicach, który zachwyił świat w czasie napływu uchodźców do Polski. Poprzez sztukę, zdjęcia, filmy i historie, widzowie zostaną przeniesieni w czasie, by doświadczyć poruszających chwil, w których Polacy otworzyli swoje serca i granice, zapewniając schronienie i wsparcie i wykazując się współczuciem, troską i gościnnością. Wystawa przekazuje nie tylko przesłanie o humanitarnym podejściu Polaków do migracji, ale także podkreśla, że wartości takie jak szacunek, współpraca i empatia są nieodłącznymi elementami polskiej tożsamości. W kontekście obecnych wyzwań migracyjnych na świecie, przypomnienie ducha polskości na granicach staje się jeszcze bardziej aktualne i ważne. Poprzez twórczą prezentację, ta postawa może zostać doceniona i pokazana szerokiej międzynarodowej publiczności przyczyniając się do budowy społeczeństwa opartego na zrozumieniu, solidarności i współpracy, niezależnie od pochodzenia czy statusu migracyjnego.

Potencjał tematyczny i wizualny wystawy współgrają ze sobą, tworząc spójne i porywające doświadczenie dla odwiedzających. Tematyka transformacji jest wzmocniona i wzbogacona przez wyrazistą formę wizualną, tworząc atmosferę, która jest zarówno emocjonalna, jak i artystycznie inspirująca, przez co zachęca do refleksji, dyskusji i długo oddziałuje na odwiedzających, pozostawiając ślad w ich świadomości.

Nasze przesłanie jest proste - sztuka ma moc przemiany i inspiracji. Chcemy, aby widzowie byli świadkami potęgi, jaką niesie ze sobą proces twórczy. W każdym z nas drzemie artysta, gotowy do odkrywania, eksperymentowania i przekraczania granic. Przez sztukę możemy znaleźć odwagę do zmiany, do tworzenia nowego społeczeństwa opartego na wzajemnym szacunku, solidarności i współpracy. W czasach, gdy świat jest podzielony i problemy migracji stają się coraz bardziej palące, sztuka staje się nie tylko źródłem piękna i rozrywki, ale także narzędziem do dialogu, zrozumienia, budowania mostów, łamania barier i połączenia nas jako ludzi. Chcielibyśmy, by ta wystawa stała się miejscem, w którym możemy się zatrzymać, aby odnaleźć w sobie wspólną ludzką więź. Sztuka jest dla nas świadectwem nieustannej ewolucji, przestrzenią, w której przemieniamy pustkę w ekspresję, niemoc w siłę, a granice w bezkres. Dzięki niej transformujemy nasze istnienie, otwieramy nowe możliwości i odkrywamy, że nie ma granic dla naszej wyobraźni i ducha.

meta_morphoses

Omnia mutantur, nihil interit (Ovidiusz, Metamorphoses, XV. 165)

The quote from Ovid, "Everything changes, nothing perishes," sounds like the voice of a prophet in the current, ever-changing, and digitally recorded times. Knowing that the most enduring thing is change, we desire it to be a creative transformation. We believe that art has the power to transform reality, give new forms and meanings, and that through their works, humans become creators, overcoming fears and limitations, undergoing metamorphoses, and giving themselves purpose.

The contemporary process of transformation is incredibly dynamic. Change is real and inevitable. It is most dramatically seen in the migration of entire societies and in the flood of people fleeing from war. But migration also takes place in virtual reality, shifting activity from the real world to the network. We realize that both types of migration bring similar problems, challenges, and threats. Crossing borders presents us with real barriers: linguistic, social, and technological. It surprises us with new contexts in unfamiliar cultures, confronting us with complex adaptive requirements. It can lead to a loss of identity and social isolation. When crossing the borders of experiences and comfort, one may experience emptiness, fear, powerlessness, and a sense of despair while trying to "draw one's power from impossibility."

The process of grappling with the unknown is a universal aspect of the creative nature of humans who seek to tame and harness uncertainty, transience, and change. Its most vivid depiction is of an artist overcoming their own limitations in the act of creating art. The exhibition aims to showcase the essence of this process in a broad context, emphasizing that regardless of whether we change our environment in the real or virtual world, spiritually or materially, we encounter the same challenges and confront similar emotions. By filtering the problem of change through the prism of art, we indicate that migration is not just a physical displacement but also a metaphorical and spiritual process of transformation that affects individuals and entire societies. Through the creative act, we can discover our own power and influence on the world, transforming and assimilating various experiences, including unpleasant and negative ones. Migration carries not only difficulties and losses but also the potential for development and flourishing. The exhibition is an attempt to depict the complexity of this transformation in the context of the dignity and sublimity of art.

Despite its deeply multifaceted message, our concept is minimalist in its expression, focusing on the creative process that can give direction to change and turn a negative problem into a positive one. Upon entering the exhibition, one can feel an invisible force that attracts and provokes reflection. It is a place where external and internal boundaries merge into a state of paradoxical, ambiguous, and indeterminate fluid space, exuding mystery and unease and reflecting the conflicting emotions present in the act of transcending limitations: excitement and fear of the unknown, curiosity, and the pain of loss. At the same time, the subtly introduced theme of migration emerges from the background in the form of photographs of migrating people and multimedia projections.

The scenography is simple so as not to disturb the observation of the internal process of creative transformation. It consists of:

- An installation depicting a barrier, a gate with fragments of wings symbolizing limitations, abandoned dreams and plans, the loss of a world, and upcoming difficulties
- Empty white walls symbolize emptiness, silence, incomprehension, fear, an unknown area, but also potential and hope, the possibility of creatively utilizing new space.
- An installation with a large-format image of a bird taking flight over water and photographs
- A channel with symbolic water in the form of thousands of migrating people's photos, notes, and texts
- Multimedia screens displaying individual stories
- Fragments of steel wings are distributed on the walls.
- A large-format fragmented image of a Pegasus suspended from the skylight in uneven parts, with empty spaces stretching between them, symbolizing creative transformation.

Within this scenography, the internal process of transformation takes place, which is a fundamental part of the exhibition. The scenario reflects the stages of metamorphosis.

Act 1: The Border Entering the exhibition leads through a fence and a gate with fragments of wings symbolizing existing boundaries and barriers, expressing not only a physical journey but also an emotional and spiritual one. Viewers will have the opportunity to contemplate their own limitations and the possibilities of surpassing them.

Act 2: Emptiness The white walls stretch out as a space of emptiness, symbolizing a sense of loss and an undefined identity. Ignorance of access codes, the language of communication, or longing for what was evokes an unbearable, dense silence. However, this emptiness is also a place of transformation, where human creativity and determination can turn formlessness into new possibilities. Through contemplating emptiness and walking among the props of steel wings, viewers can sense the internal powerlessness and discomfort associated with emptiness while simultaneously experiencing the strength and excitement of discovering new perspectives.

Act 3: Creative Transformation The stage of creative transformation occurs when a person decides to confront their limitations and venture beyond their comfort zone, changing their consciousness and paradigm. In doing so, they discover that the only chance to break free from the emotions of confinement at the "reception point" is to find a new purpose and their own plane of action. This process is difficult and requires courage, but it opens up new opportunities for growth and self-improvement because, despite initially experiencing emptiness, discomfort, and anxiety resulting from the loss of the previous identity and the simultaneous lack of definition of the new one, individuals gain previously unknown spaces and horizons.

The process of creative transformation is expressed through various elements of scenography. Photographs and notes of people crossing borders placed in symbolic channels, reminiscent of the spirit of Venice, evoke the ideas of separation and connection. In this context, water symbolizes separation from the homeland, adaptive difficulties, and the need to build new foundations. At the same time, it reminds us of the fluidity of the migration process, leading to the discovery of new values. Thousands of faces and stories from multimedia projections, symbolizing the strength and resilience of people in their pursuit of a better life, create a magical carpet of diversity that seems to float above limitations. Viewers have the opportunity to see how the process of migration affects the lives of others and understand that migration is not just about numbers but primarily about human experiences. The bird and Pegasus, symbolizing creative freedom, the potential of imagination, and the idea of combining opposites, embody elements of something mysterious and elusive, providing a vivid and colorful complement to the exhibition. Furthermore, the placement of the image on the ceiling and the division of it into parts separated by emptiness enhance the power of the message. By disassembling their form and connecting them only in the perception of the viewer, they are encouraged to find coherence and meaning in what initially appears scattered and impossible to integrate.

The process of transformation is elusive and happens in the realm of the individual's perception, making the viewer the main protagonist of the exhibition. We want them to feel engaged and inspired, and when they leave the exhibition, they take with them not only the beauty of art but also the desire to build a better world where borders cease to divide and transformation becomes a source of strength and inspiration. It is the internal act of choice by individuals, surpassing their own limits, that translates into the success of societies and civilizations. The only thing that differentiates our experiences is the context and specific barriers we must face, such as cultural, social, personal, or emotional limitations. However, the essence of transformation remains the same.

The exhibition has tremendous social, educational, and communicative potential directed towards an international audience. By utilizing art as a universal language, the exhibition engages and inspires visitors from diverse cultures. It is a space where viewers can immerse themselves in the complexity of transformation, regardless of their own experiences or knowledge. The visual power of the exhibition, enhanced by elements such as empty walls, a winged gate, a bird image, Pegasus, and a water channel, arouses the interest and curiosity of visitors. It is not just an attractive presentation but also an interactive experience that engages the senses and stimulates reflection. Communication is multi-level and multidimensional, encompassing the artistic aspect as well as texts, films, descriptions, quotes, and testimonies of diverse individuals.

The choice of the theme is based on a deep understanding of the social challenges that affect our global world. Contemporary societies are becoming increasingly culturally and ethnically diverse while participating in the virtual realm, leading to the confrontation of different worldviews, traditions, and experiences. The exhibition highlights art as a tool for building connections and bridges between cultures. It stems from the need to promote dialogue in a space where diversity and the portrayal of various artistic, cultural, or social perspectives inspire reflection on identity, belonging, and change. After all, the theme of migration is inherently linked to the history of Venice, a city that has been a hub of cultural exchange and trade for centuries. Choosing this theme aims to revive that history and create a space for reflection on migration as a force that shapes societies and contributes to their prosperity. In the context of the exhibition, we want to showcase the incredibly important and personal side of transformations. Through art, we strive to convey the profound individual experiences of migrants and their struggle with personal boundaries and emptiness, which are universal to all people of different cultures and times. We introduce viewers to the complex context of the issue, allowing them to understand that migration in any form is not just a social phenomenon or statistic but an individual journey that requires transformation and the exploration of new perspectives. Audiences have the opportunity to see and understand different narratives, which can help awaken empathy and understanding for the migration experiences of others.

By using art as a medium, the exhibition goes beyond mere visual representation and creates a powerful emotional and intellectual connection with the viewers. It aims to evoke introspection, questioning, and dialogue about the challenges and possibilities of migration. Through the immersive and interactive nature of the exhibition, visitors are invited to engage with the artworks, texts, and multimedia presentations, allowing them to delve into the multifaceted nature of transformation and migration.

The justification for choosing this theme lies in the belief that art has the potential to transcend boundaries and foster understanding among diverse cultures. It serves as a catalyst for social change by promoting empathy, tolerance, and inclusivity. By exploring the theme of migration, the exhibition aims to challenge preconceptions and stereotypes, shed light on the human aspect behind the statistics, and portray migrants as individuals with unique stories and aspirations.

Moreover, the exhibition seeks to create a platform for dialogue and exchange, encouraging visitors to reflect on their own identities and experiences. It invites them to consider how migration has shaped societies throughout history and continues to shape the world we live in today. By facilitating conversations and interactions, the exhibition aims to promote mutual respect and appreciation for cultural diversity, fostering a sense of global citizenship and interconnectedness.

Overall, the exhibition on the process of creative transformation through diverse elements of scenography serves as a powerful medium for engaging audiences, inspiring reflection, and promoting understanding and empathy. By delving into the personal experiences of migrants and exploring the complexities of migration, it aims to contribute to the building of a more inclusive and compassionate world where transformation is embraced as a source of strength and inspiration for individuals and societies alike.

An essential aspect of the exhibition is to showcase the spirit of Polishness at the borders, which captivated the world during the influx of refugees into Poland. Through art, photographs, films, and stories, viewers will be transported back in time to experience moving moments when Poles opened their hearts and borders, providing shelter and support, and demonstrating compassion, care, and hospitality. The exhibition conveys not only the message of the humanitarian approach of Poles towards migration but also emphasizes that values such as respect, cooperation, and empathy are integral elements of Polish identity. In the context of current migration challenges worldwide, the reminder of the spirit of Polishness at the borders becomes even more relevant and significant. Through creative presentation, this attitude can be appreciated and showcased to a broad international audience, contributing to the construction of a society based on understanding, solidarity, and cooperation, regardless of origin or migration status.

The thematic and visual potential of the exhibition complement each other, creating a cohesive and captivating experience for visitors. The theme of transformation is reinforced and enriched by a distinctive visual form, creating an atmosphere that is both emotional and artistically inspiring, encouraging reflection and discussion, and leaving a lasting impact on visitors and a mark on their consciousness.

Our message is simple: art has the power to transform and inspire. We want viewers to witness the power that the creative process carries. Within each of us lies an artist, ready to explore, experiment, and push boundaries. Through art, we can find the courage to change and create a new society based on mutual respect, solidarity, and cooperation. In a time when the world is divided and migration issues become increasingly pressing, art becomes not only a source of beauty and entertainment but also a tool for dialogue, understanding, bridge-building, breaking barriers, and connecting us as human beings. We would like this exhibition to become a place where we can pause to find a common human bond within ourselves. Art is a testament to constant evolution, a space where we transform emptiness into expression, powerlessness into strength, and boundaries into boundlessness. Through it, we transform our existence, open new possibilities, and discover that there are no limits to our imagination and spirit.